דיד הוא ארעא דידי הוא – Do you not admit that this field is mine.

Overview

The גמרא presents the following case. The מערער מערער claims that the field of the עדים belongs to the מערער מערער, and not produce any עדים that the field was ever his. The מרער מחזיק responded that he bought the field from a מוכר who originally bought it from the מערער (the מוליק did not have a 'שנים מחזיק . The ruling is that since the מדיק could not verify any connection between the מערער and this field (and the מערער); the field reverts to the מערער. Our תוספות will be discussing the efficacy of various different claims of the מחזיק, in this setting.

תוספות will first discuss, under what circumstances the מחזיק will be believed. First תוספות will cite the opinion of the רשב"ם and then תוספות will offer his view.

רשב"ם The בירש רבינו שמואל explained

שנים שלש שנים – that if the מחזיק is in possession of the land for three years –

מחזיק - and the מחזיק claims 'I bought it from an individual who previously –

דזבנה מינך קמי - bought it from you (the מערער) in my presence; had the מזיק claimed this, the ruling would be -

דנאמן במיגו – that the מחזיק would be believed for he has a ^{2} מיגו –

בעי אמר – for the מחזיק could have claimed –

מערער שני חזקה – I bought it from you (the מערער) and I have consumed the produce of this field for the three חזקה years.

The רשב"ם offered another situation in which the מחזיק would be believed:

מחזיק אם יש לו עדים – or also if the מחזיק has witnesses who will testify –

מחזיק בה המוכר יום אחד – that the alleged seller (from whom the מחזיק בה המוכר יום אחד – that the alleged seller (from whom the bought the field) was in possession of the land for at least one day; then the will be believed, and be allowed to keep the land.

רשב"ם - and the רשב"ם brought proof to these two rulings; of קמי דידי זבנה מינך and ידי יומא - דר ביה חד יומא - - דר ביה חד יומא

_

 $^{^{1}}$ See רשב"ם ל,ב ד"ה אמר.

תוספות comments on the רשב"ם:

תוקת ג' שנים – and what he says (that [only] if the וכדבריו כן הוא has a חזקת ג' שנים הוא will he be believed if he claims קמי דידי זבנה מינך or he has דר ביה חד that דר ביה חד is correct provided we are discussing a case –

מערער שנדים למערער – where the מערער has witnesses –

דיתה **– that the land was once his;** only then do we require that the a מהיק הידי זבנה in order to be believed if he claims מהידי זבנה or ביה חד יומא or ביה חד יומא – –

אבל בעובדא דהכא – however in the case before us –

מערער עדים שלא היה למערער ^{5} ן – [where] it seems that the מערער had no that the מערער had no מערער that the land was once his; we can infer that the מערער at all –

מערער **said: 'do you not admit, etc.** that this land was mine'. The fact that the מערער said: 'do you not admit, etc. that this land was mine'. The fact that the מערער said אודית הואל, instead of producing witnesses that he once owned the land, proves that the מערער had no witnesses that the land was once his. He is basing his claim on the testimony of the מערער, who stated מפלינא זבינתה admitting in essence that the מערער was a previous owner. Therefore, since the מערער has no מערער that he was a previous owner —

מחזיק - if the מחזיק would claim

- קמי דידי - in my presence

זבנה מינך – he (the מוכר) bought it from you (the מערער)

או דר בה חד יומא – or if the מחזיק would claim that the seller lived there for (at least) one ${\bf day^6}$; in these two instances, the מחזיק –

_

³ מא,ב Our תוספות will shortly cite this incident.

⁴ The דרשב" האפילו הער בי"ד explains that if we know that the seller lived there for even one day, ד"ה אפילו will not require the מחזיק to prove that the seller bought it from the מערער, but rather בי"ד will argue on behalf of the buyer- מוכר that the seller bought it from the מערער. This claim of מערער that the מוכר bought the field from the מערער supported by the הזיקה. If however the מחזיק cannot prove that the מערער it we do not have a bona fide buyer. People do not buy properties from people in the street. A bona fide buyer will seek for some proof that the seller is indeed the owner of the property. "ב"ד will argue on behalf of a bona fide buyer (in order to bolster trade and protect the consumers), however מערער will not argue on behalf of what may be a bogus buyer and seller.

⁵ See הגהות הב"ח.

 $^{^6}$ תוספות seemingly means to say that the הזיק מוספות הוספות seemingly means to say that דר בה חד יומא הוספות משמדי seemingly means to say that דר בה חד יומא הוספות maintains that it is not necessary for the קמי דידי' refer both to זבנה מינך and דר בה חד יומא הוספות maintains that it is not necessary for the מחזיק to prove that the מוכר הוספות it is sufficient if the מחזיק merely claims it (just as the מינו is believed when he claims דר בה חד יומא believed to claim מחזיק מינו since he has a מינו וומא (if the שנים מחזיק א' שנים מחזיק א' שנים מחזיק א' שנים מחזיק מינו וויען מינו זבינתה מינו (if the מינו שנים מחזיק א' מינו מחזיק א' שנים מחזיק א' שנים מחזיק א' מינו מחזיק א' מחזיץ א' מחזיק א' מחזיק א' מחזיק א' מחזיק א' מחזיק א' מחזיק א' מחזיץ א' מחזיק א' מחזיץ א' מחזיץ

would be believed – היה נאמר

שנים שלש שנים אף על פי שלא – even if the מחזיק did not make a three year חזיק; the reason he is believed is because the חזיק has a –

מיגו - מיגו דאי בעי אמר for he could have said to the - מערער

In summation there is a dual מחלוקת between the תוספות and תוספות.

תוספות maintains (a) that if the עדים has no עדים then the מוזיק will be believed with a מיגו of מדידי (even without הזיק מחזיק) provided that the מחזיק מחזיק claims initially either קמי דידי הומא סי זבנה מינך מונה חוספות מחזיק מונה חוספות הוו חוספות הוו חוספות הוו הוו חוספות הוו חוספות מחזיק מחזיק מחזיק מדידי דר בה חד יומא are not required (unless the מחזיק מחזיק מחזיק ווומא חוספות הוו מונה חדיום חוספות מחזיק מחזי

מערער (עדים). However by the case of בקשתא בעיליתא, there states clearly that the מדרים would be believed only if he brought דר בה חד יומא מוכר אומר. The difference is that by בקשתא בעיליתא בעיליתא already made his claim that דר בה חד יומא. Therefore, if he would subsequently claim that מפלניא זבינתה דובנה מינך that would be considered a מיגו (as מיגו which is not a valid מיגו (as מיגו shortly state). However if he originally claims דר בה חד יומא, then he has a valid מיגו believed.

⁷ According to some commentaries (see בל"י אות צה) he is not believed if he claims (or even if he brings עדים that אם דר בה חד יומא דר בה חד יומא). If however he claims דר בה חד יומא then the מערער agrees that the מערער מחדים פאמן מחדים even if there was no חזקת ג' שנים, provided that the מערער has no מרע אם מדים מחדים has no מוכ"ד ל,ב אות לה מחדים on and maintain that if there was no חזקת ג' מחדים is never believed. Their reason is that there is a flaw in his claim of אדים, since three years have not yet gone by and there is no מוכר from the מערער to the מוכר believed. Their reason is that there is a flaw in his claim of מוכר אונר שטר מערער want to claim מוכר אלהש"ם would not want to claim להש"ם well eventually produce עדים that it was once his.

⁸ The commentaries explain (שיטת הרשב"ם) that even after we verify that the מוכר אוכר בה חד יומא was מוכר הפשל the additional concept of שענינן ללוקח in order to award the property to the מיגו. The power of a מיגו הטענה ווא יוכות הטענה is a זכות הטענה (not a proof), then even with the זכות הטענה או זכות הטענה וומא מיגו אוכר בה חד יומא מיגו is not the claim that can vindicate the מיגו on its own merit; rather the טענינן (which does not take effect until we can verify that מחזיק as opposed to מחזיק which vindicates the מחזיק on its own merit.

⁹ The מהרש"א maintains, however, that (even) according to the רשב"ם it is not necessary to have דר בו that דר בו מחזיק but even if the החזקת ג' שנים claims קמי דידי דר בו חד יומא when he has a חזקת ג' שנים.

¹⁰ See previous footnote # 6.